

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

31. Vtrum Clerici, vel Religiosi damnati ad triremes reneantur dicere Horas Canonicas? Et an hoc etiam intelligendum sit de Clericis suspensi, interdictis, & excommunicatis? Ex part. 2. tractat. 23. ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

De Horis Canonicas, &c. Res. XXX. &c. 435

non expedit: ergo in nocte adeat tempus sufficiens diuinum Officium recitandi. Neque mihi dicas, Confessor concedi debet aliqua temporis mota ad recitandum animi vires; nam nulla obligatio illum constringit ad continuandum tota die in hoc Ministerio; & si haber horas reficiendi corpus opportunitas; quare illas inuenire non debet ad recitandum animam recitatione diuini Officij; Ita sententiam Azotius à simili. Nam, ut bene vt nota Nauar. cap. 7. numer. 17. Sylvest. verbi hora, question. 3. & alii communiter Clerici suspensi, interdicti, & excommunicati tenentur persolue Officium diuinum. Ergo, ait Azotius, idem ius erit in eo, qui per sententiam iudicis fuerit ad tritemes damnatus, aut à Turcis captus, in tritemes coniectus, & remigandi ministerio addicetus.

2. Secunda opinio est. Emmanuēlis Rodrig. in sum. tom. 3. cap. 194. conclus. 15. numer. 15. vbi asserit. El ordenado de orden sacro hechado á galeras, segun Sylvestri verbi hora, question. 9. obligacion tiene de rezar el Oficio diuino, lo qual eniendo, que sera verdad, quando convenientemente puede rezar, porque si no pudiere convenientemente rezar, la Iglesia, que es su madre, no lo quiera asfigir en tan miserabile estada.

3. Sed mihi placet tertia opinio negativa, quam docet Homob. de exam. Eccles. part. 1. tractat. 4. cap. 4. question. 32. Sotus de inf. lib. 10. question. 5. articul. 3. Sancti de matrimon. lib. 8. disputar. 8. numer. 11. & Leonardus Lessius de inf. lib. 2. cap. 37. dub. 9. numer. 45. Nam, ut ait ille, vobis est in contrarium, tum quia satis habent afflictionis, dum vi in illo supplicio detinuntur: tum quia animus raro talibus ad obsequendum est paratus: & etiam quia id cedentes in dedecus ordinis Ecclesiastici, si in illa hominum collutie ostenderent suum statum, quae quidem omnia non militant in Clericis suspensi, interdictis & excommunicatis. Unde patet responso ad argumentum Azotij; est enim dispar ratio, inter Clericos damnatos ad tritemes; & suspensos & excommunicatos. Dicendum est igitur, dictos remigantes absolutè non teneri ad recitandum Officium diuinum.

RESOL. XXX.

Vixit Monachus fugitus tensatur recitare Officium Diuinum.
Eadem sententia est etiam quoad Monachum eiusdem in Monasterio ad tempus, vel in perpetuum. Ex p. 2. tr. 12. Ref. 18.

§. 1. C ommuniter affirmatiuē respondent. Ita Malerus, Suarez, Fillius, & alii apud Bonac. ubi infra; quibus addit Layman in Theol. mor. lib. 4. tract. 1. cap. 4. numer. 2. Villalobos in sum. numer. 10. tract. 14. dub. 9.

2. Sed contraria sententiam docet Martinus Bonacina tract. de Horis Canon. diff. 1. q. 2. punct. 2. s. 1. p. 6. hanc sententiam extendit etiam quoad Monachum eiusdem à Monasterio ad tempus, vel in perpetuum. Et ratio est secundum illum, quia Monachus in his casibus constituitur in statu, in quo non sit confundito recitandi diuinum Officium, & quamvis redire possit ad Monasterium, tamen debet esse Monachus, vel saltet non est in statu, in quo ex consuetudine obligetur ad Horas Canonicas; licet in praxi contraria sententiam putet esse conculsum.

3. Nec valet dicere, quod si esset vera talis sententia, Monachus reportaret commodum ex suo desicto, nam tale commodum Monachus reportaret non per se, & directe, sed per accidens: quia est in statu, vbi consuetudo non obligat ad preces. Ego, &c.

RESOL. XXXI.

Vixit Clerici, vel Religiosi damnati ad tritemes, tentantur dicere Horas Canonicas?
Et si etiam intelligendum sit de Clericis suspensi, interdictis, & excommunicatis? Ex p. 2. tr. 12. Ref. 40.

§. 1. P rimaria opinio affirmativa est. Ita Laym. in Theolog. mor. lib. 4. tractat. 1. capit. 4. numer. 2. Gauant, in comment. ad Rub. Miss. tom. 2. s. 1. cap. 4. numer. 16. Ioan. Azotius pars. 1. lib. 10. Tom. III.

RESOL. XXXII.

An surdus teneatur recitare Horas Canonicas?
Et si simul fuerit caput oculis, & auribus, aut nunc neque cum socio, neque secum solus quidquam dicere teneatur, nisi quod memoria nouit, si quidem illud fuerit maior pars diuinij Officij? Ex p. 5. tr. 6. Ref. 15.

§. 1. R espondeo nulla ratione eximi à recitando, cum per se legere possit. An vero surdus se ipsum audiat legentem, necne, nihil refert, cùm facile percipere possit quid dicat, & ad illud mentem aduertere. Quod si legitimè impeditur, quominus se solus reciter, tunc quoque immunis erit à recitatione cum socio, quia illum audire vel omnino non potest, vel certe non nisi vox flentore clamanter, ad quem modum, nec locutus, nec ipse compellendus est, quod si simul fuerit caput oculis & auribus, tunc neque cum socio, neque secum solus quidquam dicere tenebitur, nisi quod memoria nouit, si quidem illud fuerit maior pars diuinij Officij, iuxta ea, quae inferius dicentur, & ita docet Oliuerius, Bonatius de horis Canonicas, lib. 2. c. 38. n. 21. qui citat Suar.

RESOL. XXXIII.

An Canonicus surdus, vel Religiosus surda est affilis choro, & cum aliis Diuini Officium recitans satisfaciat sua obligationi, etiam si

Sup. hoc in
Ref. seq. §. 1.
& in tom. 7.
tr. 1. Ref. 7.
§. vlt. per to-
rum.

Sup. hoc,
quod me-
moria nouit
infra Ref.
34. cursum à
lin. 7. fed le-
ge eam per
totam, &
alias eius

annos